

plákese, kë »na ñe grušt lira, edé ik è ϑuaj vágzese mbretit ne veš, kë ñka árdure djal i filán mbretit edé do te piket me tij« è te na sjeltš dževáp, kë tš do te ϑet«. I ϑote plaka: »Vete«, edé aštú vate plaka. Si hiri ne porte, zuri si adet i plákavet è u ϑoš hizmekárevet zónese, kë »do vete te šo zoñen, se do na ikenë ketjë, edé me s e šomi«. Hizmekárete s e lijnë plaken, kë te vij; zuri plaka te briturit; e dëgoi zoña è u ϑote hizmekárevet, kë »s ka plaka, kë bertét?« I ϑon hizmekaret, kë »do te vije ne zotero te«. U ϑot vajza: »Lén-e-ni te vije«. È si vate mbernda ne zoña plaka, zuri è e puθ è i ḥa ne veš, kë ndjal i filán mbretit do, te pikeni«. ϑote vajza hizmekárevet, kë »ikeni è prini ne surat nga mol e maðe, kë ištë ne fund te bakše vogel«. Edé aštú van è pren ñe surat nga moła, edé zuri vajza, e ūahu plaken me até surat. Briti plaka edé iku duke šar è vate nek atá, kë kiš ne štëpi, edé i šau è u ḥa kë »ikeni ketjë, se nga sebepi juaj me ūahu mua vajz e mbretit«. Aráp Uzenjia, si e kupetüare šumë kë iš, e mori plákene me te mire è i ϑote, kë »ϑuaj na, tš te ḥa«, edé i ḥa plákese akomi pará te tjera. I ϑote plaka, kë »dëgoi zoña è preu ne surat ne fund te bakše vogel nga mol e maðe«. I ϑot Aráp Uzenjia: »Mir«. Aštú mori djálene me ñ ane Aráp Uzenjia è i ϑote, kë »preme te vetš è te ūitš nene mol, edé atjé do viñ ajó, edé mos u-tremb, se u jam per jašte bakšés edé te ruaj«. Edé aštú vate djali mbrémanet è ndeni nene mol. Ne mes te nátese doli vajz e mbretit edé vate atjé, nek iš djali, edé e geti djálene ne gum edé nuk i foli, po i hoði ne džep ne grušt kufeta edé iku. Me sabá vate Aráp Uzenjia edé e ngriti djálene edé e mori, e pjeti è i ϑote, kë »tš te ḥa?« I ϑote djali, kë »nuku erdi«. E zuri Aráp Uzenjia djálene è i veštroi džepat è i geti kufetat è i ϑote, kë »tš keše hédure preme ne džep?« I ϑote djali: »S keš heður gë«. I ϑot Aráp Uzenjia: »Po tš jan ketó kufeta, kë ke ne džep?« Edé djali, kur i pa, u-merie. I ϑot Aráp Uzenjia, kë »ajó erdi, po ti flere; edé ne muntsim, te dërgojme prapë plaken, te šomi, se tsiš do i ϑet«. Edé aštú vanë prap ne plaka, è me zi e ujdisi Aráp Uzenjia me pará šumë, kë i ḥa plakes, edé e dërguan. Vajz e mbretit rúanej nga pendžereja, kë te šij plákene; me te pare kë e pa, kë vinej, u ḥa hizmekárevet, kë »lén-e-ni plaken te vije mbernda«. Edé aštú vate è i ḥa toidjo laf. Dërgón zoña è pret ne surat nga mol e vogel ne mes te bakshés maðe, edé e ūahu plaken, edé iku prapë duke briture è vate nek atá. E pjeti Aráp Uzenjia, è i ḥa plaka,